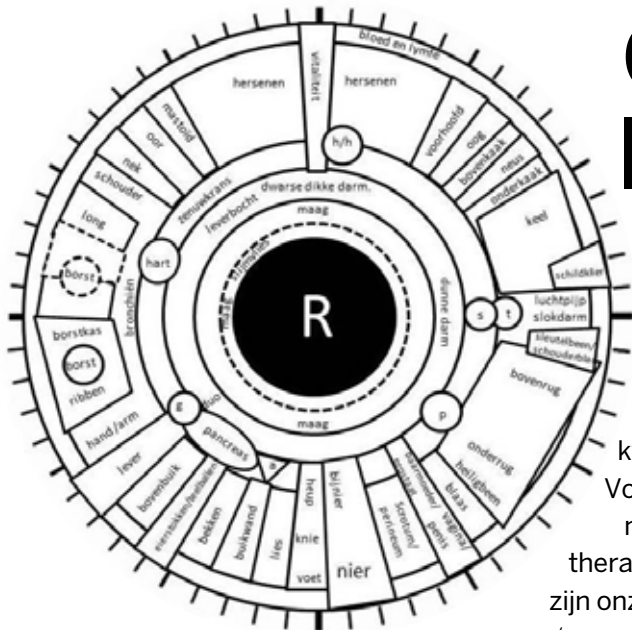

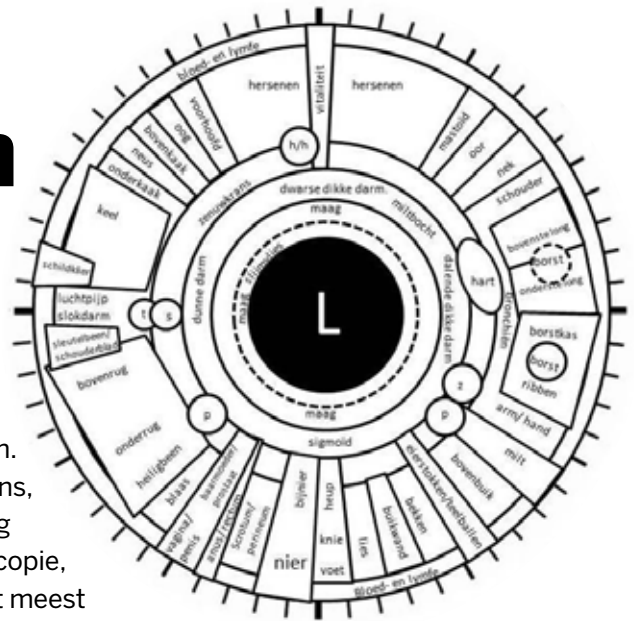
Een belangrijk uitgangspunt van de natuurgeneeskunde is dat elk mens, dus ook elke natuurgeneeskundige, uniek is. Wat kunnen wij van elkaar leren om te inspireren en te reflecteren op eigen handelen? Journaliste **Luise-Anna Kroon** gaat voor de rubriek casuïstiek in gesprek met behandelaars en cliënten.

Ogen liegen niet

Ogen liegen niet. Ze laten onze krachten en kwetsbaarheden zien. Voor Leonie Scheutjens, natuurgeneeskundig therapeut en docent iriscopie, zijn onze ogen daarom het meest 'oprechte' deel van het lichaam.

Ze weerspiegelen niet alleen hoe we ons voelen, maar vertellen ook hoe het lichamelijk met ons is gesteld.

Iriskiagnostiek is duizenden jaren oud. Zo zouden de Azteken al ver voor de christelijke jaartelling iriskiagnostiek hebben bedreven. In Europa werd iriscopie pas halverwege de 19e eeuw ontdekt en bestudeerd door de Hongaarse arts Von Peczely. Hij was ervan overtuigd dat er een causaal verband bestond tussen de gesteldheid van onze organen en de structuur en vorm van de iris. Von Peczely ontwikkelde, als eerste, een topografische kaart van de ogen waarop al onze organen, klieren, spieren en gewrichten een vaste plaats kregen. Leonie: 'Het levenswerk van Von Peczely is natuurlijk in de loop der jaren geëvolueerd. Zo hebben in de 20e eeuw de onderzoekers J. Broy, J. Deck en D. Hall 'nieuwe' kaarten gemaakt. Zelf maak ik het meest gebruik van de kaarten van D. Hall en M. Trompenaars.

Iedere iris heeft zijn eigen tekens en kleuren. Elk oog is uniek. Uit de patronen en kleuren van de iris kun je lezen met welke potentie je bent geboren, wat je nodig hebt en waar je uitdagingen liggen in dit leven. Ook de sclera, het witte gedeelte van je ogen, geeft aanwijzingen over je gezondheid. In de iris is het proces terug te vinden van wat er in het lichaam gaande is. Naast de erfelijk bepaalde tekens zoals constitutie (kleur van de ogen) en bepaalde diatheses en iristekens, kunnen er ook fenotypische tekens zijn. Dit zijn tekens die door het leven verworven kunnen zijn.

Als je holistisch werkt, is het belangrijk om feiten te verzamelen en deze puzzelstukjes op hun plaats te leggen. Het mooie van iriscopie is dat het een praktisch instrument is, waarmee je het natuurgeneeskundig proces op verschillende niveaus in het lichaam zichtbaar kunt maken en kunt beoordelen. Fysiek en mentaal. Voor mij is het enerzijds een prachtig

hulpmiddel om klachten te diagnosticeren of juist te voorkomen en anderzijds mijn behandeling(en) af te stemmen op de behoefte(n) van de cliënt. De holistische benadering sluit ook naadloos aan op de vier natuurkwaliteiten. Dit paradigma zorgt ervoor dat de therapie navolgbaar wordt, zodat ik constitutioneel in plaats van symptomatisch kan werken. Of ik deze koppeling ook kan maken met de vijf elementenleer uit de Traditionele Chinese geneeskunde ga ik de komende jaren onderzoeken tijdens mijn opleiding acupunctuur.

Om een oog goed te kunnen 'lezen', heb je heel veel ervaring en een gedegen opleiding nodig. Naast mijn natuurgeneeskundige praktijk ben ik daarom sinds twee jaar docent iriscopie aan de Nederlandse Academie voor Natuurgeneeskunde. Hier kan ik mijn passie, liefde, kennis en kunde voor dit vak delen. Met trots neem ik het stokje over van Margret Trompenaars.^[1]

Bij een reguliere diagnose ga je vooral op zoek naar symptomen. Iriskiagnostiek draait juist niet om het stellen van een reguliere diagnose. Omdat we alle niveaus meenemen, en cliënten inzicht kunnen geven in het proces, worden zij zelfbewuster. Dit helpt om patronen in je leven te doorbreken en te kiezen voor een levenswijze die wel 'voedt' en gezond maakt.' ■

Meer informatie: www.scheutjens-natuurgeneeskunde.nl

BRONVERMELDING:

1. Smits E. *Margret Trompenaars over iriscopie*. Vakblad voor de Natuurgeneeskundige 4, 2015. (Ook toegankelijk via www.vnig.nl)

CASUS

Ida, een 52-jarige vrouw, komt bij mij in de praktijk. In het kennismakingsgesprek leg ik haar uit dat ik, voordat ik een behandeling start, eerst een tijdlijn maak naar aanleiding van een uitgebreide anamnese en dat ik daarna haar ogen diagnosticeer. Pas dan overleg ik met haar welke behandeling me het meest geschikt lijkt.

Ida vertelt dat ze anderhalf jaar geleden de diagnose artrose heeft gekregen. Ze heeft pijnklachten aan haar heupen, nek en rug. Haar handen en voeten zijn stijf en ze heeft een dof gevoel in haar linkerbeen en tintelingen in haar rechterbeen. Daarnaast heeft ze last van obstipatie en zweetvoeten. Een paar jaar geleden heeft ze borstkanker gehad. Ze is toen geopereerd en bestraald. Dit heeft vooral een enorme impact gehad op haar emotionele welbevinden. Al vanaf haar 12e levensjaar heeft ze astma. Na doorvragen blijkt hier een traumatische ervaring aan vooraf te zijn gegaan.

Ik nodig Ida uit om ogenfoto's te maken en leg haar uit wat er zichtbaar is in haar ogen: 'Je hebt een lymfatische constitutie (een van de constituties die verband houdt met blauwe ogen), deze personen reageren vaak alert via het afweersysteem en het zenuwstelsel.' Na een aantal voorbeelden gegeven te hebben, beaamt ze dat ze deze herkent.

Leonie Scheutjens

'de prognose van de behandeling is goed, omdat de structuur die haar ogen laten zien fijn en compact is'

Verder is duidelijk zichtbaar dat er verkramping ligt op het gebied van de longen, wat heel gemakkelijk te verklaren is omdat ze astma heeft. De structuur die haar ogen laten zien, is fijn en compact. Dit betekent dat de prognose van de behandeling goed is. Het laat zien dat Ida, dankzij haar aanleg, over een grote kracht beschikt. De gebieden die een iets minder mooie structuur laten zien, zijn onder andere het darmgebied en het huidgebied in de ogen. Deze gebieden laten een verdonkering zien, wat op minder vitaliteit duidt. Vooral het huidgebied trekt mijn aandacht, gezien ook de verkramping op het longgebied en de vervorming van de pupil. Ik leg haar uit hoe dit te vertalen is op onder andere emotioneel vlak. Het ziet ernaar uit dat ze een muur optrekt uit zelfbescherming, zodat ze niet alles binnen hoeft te laten komen en zich niet volledig hoeft te laten zien. Dit herkent zij ook en het zorgt ervoor dat ze het vertrouwen en de motivatie heeft om met haar proces aan de slag te gaan.

Ik stel voor om allereerst een voedingsplan voor haar op te stellen met meer basische voeding. Om het verstoorde evenwicht tussen lichaam en geest te herstellen en de uitscheidingsorganen optimaal te ondersteunen, schrijf ik haar een op maat gemaakt kruidenrecept voor. Ik geef haar aan het einde van de sessie een Dorn-therapeutische behandeling voor de klachten die zij heeft aan haar rug en nek, heupen en benen.

Als Ida na twee weken bij me terugkomt in de praktijk, heeft ze een vooruitgang geboekt in haar klachten. Ze heeft geen zweetvoeten meer en haar stoelgang is regelmatig. Ze heeft op dit moment geen last meer van obstipatie. Haar rug, nek, heupen en benen voelen al een stuk beter, het doffe gevoel en tintelingen in de benen is verdwenen en ze ervaart minder pijn.

Ook een casus aanbrengen?

Wilt u ook een praktijkervaring delen om ons te helpen reflecteren op het eigen handelen en te leren van elkaar?
Mail dan naar redactie@vnig.nl